C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21r-6/26 Judecătoria Orhei, sediul Rezina

Judecător: Ludmila Tetiu

D E C I Z I E
În numele Legii

25 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul condamnatului Sîrbu Andrei, declarat împotriva *încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 decembrie 2025*, prin care s-a respins cererea condamnatului *Sîrbu Andrei* cu privire la aplicarea principiului retroactivității legii penale, în temeiul prevederilor art. 10, art. 10^1 Cod penal al RM,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 24.09.2025, în Judecătoria Orhei, sediul Rezina a parvenit spre examinare cererea condamnatului Sîrbu Andrei cu privire la aplicarea pedepsei mai blînde prin aplicarea retroactivităţii legii penale potrivit prevederilor art. 10 şi 10^1 Cod penal.

În motivarea cererii condamnatul a invocat că a fost condamnat în Republica Polonia la 15 ani privaţiune de libertate, consideră că în privinţa sa este posibilă aplicarea prevederilor art. 10-10^1 Cod penal, a executat 7 ani închisoare, pe perioada deţinerii nu a încălcat regimul penitenciar şi nu dispune de nici o sancţiune şi a fost stimulat de mai multe ori şi a fost angajat la munci remunerate în Republica Polonia, solicitând aplicarea pedepsei mai blînde, prin prisma art. 10-10^1 Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 decembrie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea condamnatului Sîrbu Andrei, privind aplicarea unei pedepse mai blînde.

Încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 decembrie 2025 a fost contestată cu recurs de condamnatul Sîrbu Andrei, prin care solicită admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond cu aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde prin prisma prevederilor art. 10 și art. 10^1 Cod penal RM, a fost condamnat pentru prima dată, are la întreținere mama în vârstă și doi copii, a recunoscut vina și se căiește în cele comise.

În conformitate cu prevederile art.447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice pârților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, declarat de către condamnat, părțile nu au depus referință.

Examinând materialele prezentate în raport cu motivele recursului declarat, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de condamnat, împotriva încheierii Judecătoriei *Orhei, sediul Rezina din 04 decembrie 2025*, și a menține încheierea primei instanțe, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: recursul este nefondat.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține următoarele circumstanțe, după cum urmează:

Colegiul reține caracterul fondat și argumentat al soluției judiciare de respingere a cererii condamnatului Sîrbu Andrei privind aplicarea unei legi mai blânde potrivit art.10 și 10^1 Cod penal.

Colegiul consideră că judecătorul de instrucție la examinarea cererii depuse de condamnat a respectat normele procesuale şi a verificat complet şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei, concluzia instanţei privind respingerea cererii privind aplicarea retroactivității legii penale ca fiind neîntemeiată, fiind legală și întemeiată.

Astfel, în susținerea poziției sale, instanța de recurs va trece în revistă prevederile art. 10 Cod penal, conform căruia legea penală care ușurează pedeapsa are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

Potrivit art. 10^1 alin. (1) Cod penal, dacă, după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare și pînă la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită. Potrivit alineatului (3) al aceluiași articol, dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa muncii neremunerată în folosul comunității sau a amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu munca neremunerată în folosul comunității, dacă nu sînt interdicții pentru aplicarea acesteia, fără a se putea depăși maximul prevăzut de legea nouă. Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amendă, fără a se depăși maximul prevăzut în legea nouă. Ținîndu-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, executarea pedepsei munci neremunerate în folosul comunității sau, după caz, a amenzii poate fi înlăturată în întregime sau în parte. Alineatul (7) prevede că, în cazul în care, în temeiul efectului retroactiv al legii penale, se impune recalificarea faptei stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă, instanța de judecată, sotuționînd chestiunea privind executarea hotărîrii respective, va recalifica fapta și va aplica pedeapsa prin fixarea maximului sancțiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă condamnatului, dacă pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă este mai mare decît maximul prevăzut de legea penală nouă sau va menține pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă.

În acest aspect, potrivit materialelor cauzei penale, *prin sentinţa Judecătoriei Districtuale din Kalisz Republica Polonia din 06.11.2019, modificată prin sentinţa Curţii de Apel Lodz din 17.05.2021*, Sîrbu Andrei a fost recunoscut vinovat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 148 par. (1) Cod penal al Republicii Polonia la pedeapsă sub formă de 15 ani închisoare.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 28 noiembrie 2022, s-a dispus admiterea demersului Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova privind transferul condamnatului Sîrbu Andrei din statul strain, pentru executarea în continuare a pedepsei în instituţiile penitenciare ale Republicii Moldova.

S-a dispus executarea în continuare a pedepsei în instituţiile penitenciare ale Republicii Moldova, transferul condamnatului Sîrbu Andrei condamnat prin sentinţa Judecătoriei Districtuale din Kalisz Republica Polonia din 06.11.2019, modificată prin sentinţa Curţii de Apel Lodz din 17.05.2021, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 148 par. (1) Cod penal la pedeapsă de 15 ani închisoare. După transferul condamnatului Sîrbu Andrei pentru executarea în continuare a pedepsei în Republica Moldova, *acesta s-a considerat condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal al*

Republicii Moldova la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Începutul termenului executării pedepsei pentru Sîrbu Andrei, s-a calculat din 06.11.2019, cu includerea în termenului pedepsei executate a perioadei aflării lui Sîrbu Andrei în stare de arest preventiv din 22.09.2018, ora 10:05 pînă la 06.11.2022.

Instanța a menționat dispozițiile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit căreia, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Potrivit art. 10^1 Cod penal (1) Dacă, după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare şi pînă la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunităţii sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancţiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depăşeşte maximul prevăzut de legea nouă pentru infracţiunea săvîrşită.

Astfel, instanţa de judecată a notat că în privinţa condamnatului Sîrbu Andrei, nu sunt aplicabile prevederile art. 10-10^1 Cod penal, dat fiind faptul că la moment, nu a intervenit o lege mai favorabilă.

Referitor la cerinţele invocate de către condamnatul Sîrbu Andrei privind aplicarea unei pedepse mai blînde din motiv că a recunoscut vina şi se află la prima abatere, *instanţa corect a conchis că aceste circumstanţe se examinează la etapa individualizării pedepsei în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei numite în baza sentinţei de condamnare.* În situaţia în care, condamnatul nu a fost de acord cu pedeapsa aplicată, urma să își exercite căile de atac în acest sens, ori sentinţa de condamnare a lui Sîrbu Andrei a devenit definitivă şi irevocabilă, de altfel și încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 28 noiembrie 2022 .

Subsidiar, instanța de judecată a motivat, opinie cu care este de acord și instanța de recurs, că circumstanţele atenuante se iau în consedarție în momentul stabilirii pedepsei, motiv din care, argumentele invocate de condamnat, sunt neîntemeiate, neavînd nici un suport juridic. Ori, nu este competenţa judecătorului de instrucţie de a stabili circumstanţele atenuante, pe temeiurile invocate în cererea depusă.

Prin urmare, opinînd asupra circumstanţelor de fapt expuse şi normelor procesuale citate supra, instanţa a concluzionat că circumstanţele invocate de condamnatul Sîrbu Andrei, se examinează la etapa individualizării pedepsei în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Analizând situaţia de fapt stabilită la soluţionarea cererii condamnatului şi raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanţelor şi condiţiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acesteia, în cumul cu alte împrejurări ale cazului, instanţa just a conchis că, în cazul dat, cererea condamnatului Sîrbu Andrei, privind aplicarea retroactivităţii legii penale şi aplicarea unei pedepse mai blânde, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul penal menționează, că condamnatul Sîrbu Andrei prin cererea sa nu indică care lege a fost adoptată după condamnarea sa și este mai favorabilă situației sale pentru aplicarea în privința sa a prevederilor art. 10 și art.10^1 Cod penal RM, cu aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde.

Subecvent, Colegiul penal la caz indică, că solicitarea condamnatului Sîrbu Andrei înaintată în cerere privind reducerea pedepsei în temeiul unei legi mai blânde, este neîntemeiată, ori de la momentul comiterii infracțiunii până la momentul examinării prezentei cereri, careva legi noi care ar ușura situația condamnatului sau care ar permite diminuarea pedepsei nu a fost adoptată, iar instanța nu a identificat o lege nouă aplicabilă favorabilă care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația condamnatului Sîrbu Andrei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal indică că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de respingere a cererii condamnatului privind reducerea pedepsei în temeiul efectului retroactiv al legii penale, în baza unei studieri complete și obiective a circumstanțelor cauzei, just concluzionînd că lipsesc temeiuri de ușurare a pedepsei sau ameliorării situației condamnatului în baza principiului retroactivității legii penale, respectiv, încheierea adoptată ca fiind legală şi întemeiată urmează a fi menţinută.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord, -

D E C I D E :

Recursul condamnatului Sîrbu Andrei, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 decembrie 2025, se respinge ca nefondat, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Cristina Prisacari**